

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 8 november 2000

Mål T-44/97

Piera Ghignone m.fl.
mot
Europeiska unionens råd

”Tjänstemän – Lön – Tjänstplacering i tredje land – Anpassning av
korrigeringskoefficienter – Retroaktiv verkan – Återkrav av vad som utgått
med för högt belopp”

Fullständig text på franska . . . . . II - 1023

Saken: Talan om ogiltigförklaring av sökandenas lönebesked för
månaderna maj och juni 1996.

Avgörande: Yttrandena från rådets rättstjänst, vilka sökandena har fogat till
bilagorna 5 och 10 till deras replik, skall avlägsnas från handlingarna
i målet. Talan ogillas. Varje part skall bära sin rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

1. *Tjänstemän – Talan – Frister – Successiva klagomål (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90.2 och 91.3)*
2. *Förfarande – Ingivande till förstainstansrätten av yttranden som rättstjänsten vid gemenskapsinstitutionerna har avgett – Villkor*
3. *Tjänstemän – Lön – Korrigeringskoefficienter – Förordning – Motiveringsskyldighet – Räckvidd (EG-fördraget, artikel 190 (nu artikel 253 EG); tjänsteföreskrifterna, bilagorna X och XI)*
4. *Tjänstemän – Beslut som går någon emot – Tillsättningsmyndighetens beslut genom vilket en rättsakt med allmän giltighet tillämpas på en tjänstemans enskilda fall – Motiveringsskyldighet – Räckvidd (Tjänsteföreskrifterna, artikel 25, andra stycket)*
5. *Tjänstemän – Lön – Korrigeringskoefficienter – Anpassning för att säkerställa att köpkraften är likvärdig – Gemenskapslagstiftarens skyldighet – Underlåtenhet att iaktta frister – Saknar betydelse (Tjänsteföreskrifterna, bilaga X, artikel 13)*
6. *Tjänstemän – Lön – Korrigeringskoefficienter – Bestämmelser som skall tillämpas på tjänstemän som tjänstgör i tredje land – Principer – Anpassning av korrigeringskoefficienten med retroaktiv verkan – Tillåtet – Lönebesked – Provisorisk karaktär – Återkrav avseende vad som har betalats ut med för högt belopp – Tillåtet (Tjänsteföreskrifterna, bilaga X, artikel 13)*

1. När ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna följs av ett andra klagomål, och när de båda klagomålen har resulterat i två successiva avslagsbeslut och klaganden har iakttagit fristen för att väcka talan mot det andra beslutet, kan det anses att det föreligger hinder mot att ta upp talan till sakprövning beträffande det andra beslutet endast om detta beslut enbart utgör en bekräftelse av det första avslagsbeslutet. Detta är fallet när det andra beslutet inte innehåller någon ny omständighet i förhållande till det första beslutet.

(se punkterna 38–40)

Hänvisning till förstainstansrätten den 17 maj 1995, T-10/94, Kratz mot kommissionen, REG 1995, s. I-A-99 och s. II-315, punkterna 19 och 20; förstainstansrätten den 21 oktober 1998, T-100/96, Vicente-Núñez mot kommissionen, REG 1998, s. I-A-591 och s. II-1779, punkterna 37–43

2. Det är nödvändigt att säkerställa att yttranden som en institutions rättstjänst avger ges ett särskilt skydd. Det skulle nämligen strida mot allmänintresset, som kräver att institutionerna kan förfoga över yttranden som deras rättstjänst självständigt har avgett, om det medgavs att sådana interna handlingarna får ges in av andra personer än de enheter på vars begäran yttrandena har avgetts, i ett mål vid förstainstansrätten, utan att ingivandet har tillåtits av den berörda institutionen eller förordnats av domstolen.

(se punkterna 47 och 48)

Hänvisning till generaladvokaten Jacobs förslag till avgörande inför domstolens dom den 13 juli 1995, C-350/92, Spanien mot rådet, REG 1995, s. I-1985 och s. I-1988, punkt 35; förstainstansrätten den 3 mars 1998, T-610/97 R, Carlsen m.fl. mot rådet, REG 1998, s. II-485, punkterna 45–47

3. Motiveringen till en förordning om fastställelse av korrigeringskoefficienter, som tillämpas på tjänstemännens löner, kan begränsas till dels den generella helhet som har lett fram till antagandet av rättsakten i fråga, dels de allmänna syften som skall

uppnås med denna. Motiveringen behöver inte avse beräkningsmetodernas tekniska aspekter.

(se punkt 54)

Hänvisning till domstolen den 5 februari 1998 i mål C-30/96 P, Abello m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. I-377, punkt 89

4. När det gäller ett beslut genom vilket tillsättningsmyndigheten tillämpar en rättsakt med allmän giltighet på en tjänstemans enskilda fall utan att härvid använda sig av något utrymme för skönsmässig bedömning, kan motiveringen begränsas till en hänvisning till den normativa rättsakten och, i den mån omständigheterna i det enskilda fallet kräver det, till ett angivande av de skäl på grund av vilka tillsättningsmyndigheten anser att villkoren för att tillämpa nämnda rättsakt är uppfyllda. Tillsättningsmyndigheten är inte skyldig, enligt artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, att ange de skäl som gemenskapslagstiftaren har lagt till grund för att anta den normativa rättsakten.

(se punkt 58)

5. Gemenskapslagstiftaren är skyldig att säkerställa att tjänstemän i Bryssel och på andra tjänstgöringsorter i tredje land har samma köpkraft genom att anpassa korrigeringskoefficienterna. Skyldigheten upphör inte att gälla endast av det skälet att den inte har uppfyllts inom de frister som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Även om de frister som föreskrivs i artikel 13 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna för att anpassa korrigeringskoefficienterna vore av tvingande karaktär och även om gemenskapslagstiftaren inom föreskriven tid inte skulle ha uppfyllt sin skyldighet att anpassa nämnda koefficienter, kan ett sådant åsidosättande av de regler som är tillämpliga inte påverka giltigheten av förordningarna om fastställelse av korrigeringskoefficienter.

(se punkt 78)

6. Till skillnad från tjänsteföreskrifternas bestämmelser om fastställelse av korrigeringskoefficienter för tjänstemän som är tjänsteplacerade inom medlemsstaterna föreskrivs i artikel 13 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna inte uttryckligen att en fastställelse av nya korrigeringskoefficienter för tjänstemän som är tjänsteplacerade i tredje land skall ha retroaktiv verkan. Principen om likabehandling kräver att nya korrigeringskoefficienter verkar retroaktivt från den dag då det kan konstateras att det inte längre råder samma köpkraft. Denna princip, som principen om likvärdig köpkraft är ett uttryck för, ligger inte bara till grund för bestämmelsen i artikel 64 i tjänsteföreskrifterna om fastställelse av korrigeringskoefficienter inom unionen, utan även för bestämmelsen i artikel 13 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna om fastställelse av korrigeringskoefficienter för tredje land. Det eftersträvade målet med att fastställa nya korrigeringskoefficienter, nämligen iakttagandet av principen om likabehandling, kräver att förordningarna om anpassning av korrigeringskoefficienter för tredje land ges retroaktiv verkan.

En föreskrift av vilken det uttryckligen framgår att lönebeskeden för de av gemenskapernas tjänstemän som är tjänsteplacerade i ett tredje land är av provisorisk karaktär, för att det skall kunna tas hänsyn till en retroaktiv anpassning av korrigeringskoefficienterna, och enligt vilken gemenskaperna skall återkräva vad som eventuellt har betalats ut med för högt belopp till följd av denna anpassning, strider inte mot reglerna om upphävande av administrativa beslut. Det är nämligen nödvändigt att dessa koefficienter kan fastställas retroaktivt för att säkerställa att köpkraften är likvärdig, och lönebeskeden kan inte medföra andra subjektiva rättigheter än de som följer av den reglering i fråga om löner vilken lönebeskeden syftar till att genomföra.

(se punkterna 87–90 och 93)

Hänvisning till domstolen den 23 januari 1992, C-301/90, kommissionen mot rådet, REG 1992, s. I-221, punkt 29; förstainstansrättenden 11 december 1996, T-177/95, Barraux m.fl. mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-541 och s. II-1451, punkt 46; förstainstansrätten den 26 maj 1998, T-177/96, Costacurta mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-225 och s. II-705, punkt 47; förstainstansrättenden 7 juli 1998, T-116/96, T-212/96 och T-215/96, Telchini m.fl. mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-327 och II-947, punkt 129